

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6740/2023
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранимир Марковић, адвокат из ..., против тужене АД „Електромрежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Јелена Заов Митровић, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2565/21 од 16.09.2021. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2565/21 од 16.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2565/21 од 16.09.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 9913/19 од 01.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиоца, непокретности на кат.парцели .. уписане у ЛН .. КО ..., а у корист туженог, као власника повласног добра у површини од 671м2, у мерама и границама ближе означеним у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде за конституисану стварну службеност на кат.парцели .. уписане у ЛН .. КО ... исплати износ од 20.130,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 129.750,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је је пресудом Гж 2565/2021 од 16.09.2021. године, ставом првим изреке обио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у

Лесковцу П 9913/19 од 01.04.2021. године у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је иста пресуда у ставу првом и трећем изреке и у тим деловима предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правоснажене пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца, захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада за конституисану законску стварну службеност проласка кабла електричне енергије ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца, на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука одбијању тужбеног захтева због застарелости, донета у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године о примени рока из члана 371. Закона о облигационим односима, с тим да рачуњање почетка рока застарелости зависи од утврђења чињенице стављања у функцију одговарајуће електромереже у сваком конкретном случају на основу предложених односно приложених доказа до закључења главне расправе, па с тим у вези није потребно уједначавање судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења постојања службености и накнаде тужилац је поднео 26.12.2019. године, а вредност предмета побијаног дела је 20.130,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Трошак састава одговора на ревизију није признат туженом, будући да се не ради о трошку потребном ради вођења поступка у смислу одредбе члана 154. став 2. ЗПП.

Из тог разлога је одлучено као у ставу трећем изреке на основу одредбе члана 165. став 2. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић